

trudit singur, ca un posedat, pentru a convinge publicul că am opsprezece ani — cînd, de fapt, aveam patruzeci! Și pentru a nu mă simți complexat, în aceea distribuție de zile mari, în care Gh. Storin era Actorul, N. Bălțățeanu — Baronul, Ion Manolescu — Satin, Gh. Ciprian — Kleșci, Marietta Anca — Vasilisa, Irina Răchițeanu — Natașa... În spectacolul de neuitat al regizorului de Cruciatti.

A urmat o năvală de personaje. Pentru care am muncit cu o ambiție nemăsurată. Ca să nu fiu mai prejos de „marea gardă”. În cizmarul Crespino din *Evantaiul lui Goldoni*. În croitorul Haritonov din *Confruntarea* de frații Tur și L. Șeinin. În industriașul din producția-eveniment *Incident la Vichy* (Arthur Miller). În Mr. Dick din *David Copperfield* (Dickens). În Mult zgomot pentru nimio (Shakespeare), în *Momente-Caragiale*, în *Nelsprăvitul* (Fonvizin), în *Viu de secătură* (Mircea Ștefănescu), în *Iarbă rea* (Aurel Baranga), — pe același rol cu Radu Beligan —, în *Ani de pribegie* (Arbuzov), în *Cadavrul viu* (Tolstoi)... Dar pomelnicul nu-și are rostul. Semnificativ rămîne doar adevărul că, timp de alți douăzeci de ani, n-a existat dimineață sau seară în care să nu fiu prezent pe una din cele trei scene ale Naționalului — Comedia, Studio și Sf. Sava —, la Tineretului sau Mic. La București sau în multe alte orașe ale țării... Și poate nu e chiar atât de ciudat faptul că titlurile mele de noblețe, răsplățile care mi s-au acordat, au fost cîștigate numai în bătațiile date pe scena de proză.

Și acum, după șase decenii de teatru, pornind în căutarea timpului pierdut, sau — de ce nu? — regăsit, îmi dau seama că am fost un norocos. Norocos și fiindcă n-am trăit în vremea în care artiștii scenei — fie ei și actori de Shakespeare — se poticeau, nu o dată, în peregrinările lor, de o scîndurică, proțăpîită la granița vreunui orașel. O scîndurică pe care sta scris: „Intrarea interzisă mai-muțelor, păpușilor și comediantilor!”.

gong de premieră

Teatrul de Stat din Oradea

VALSUL DE LA MIEZUL NOPTII de Viorel Cacoveanu. Data premierei: 4 aprilie 1989. Regia: Nicoleta Tola. Decori: Emilia Jivanov (Teatrul Național din Timișoara). Costume: Maria Hășeganu. Distribuția: Ion Abrudan (Constantin Dabija), Alla Tăutu (Maria Dabija), Doru Fărte (Mihai Dabija), Marcel Popa (Cornelțu Barbu), Mariana Presecan (Dana Barbu), Nicolae Toma (Dumitru Spătaru), Eugen Țugulea (Tiberiu Azenite), Mariana Neagu (Eleonora Azenite), Dorin Presecan (Grațian Șerban), Ileana Iurciuc (Viviana Șerban), Ion Ruscuf (Jean Popa), Simona Constantinescu (Alexandra Voroneanu).

MOARA DE PULBERE de Dumitru Radu Popescu. Data premierei: 9 mai 1989. (Premieră absolută). Regia: Ioan Ieremia. Scenografia: Emilia Jivanov. Distribuția: Ion Mătnea (Gabor), Miriam Cuiub (Magda), Daniel Vulcu (Popluhar), Eugen Harizomenov (Venczel), Petre Panait (Novotny).

DUMINICA OAMENII N-AU PORECLE („La Lilieci”). Scenariu de Elisabeta Pop și Petre Panait după Marin Sorescu. Data premierei: 19 mai 1989. Regia și scenografia: Ioan Ieremia. Interpret: Petre Panait.

Secția maghiară

IVONA, PRINCIPESA BURGUNDIEI de Witold Gombrowicz. Traducerea: Pály András. Data premierei: 22 februarie 1989. Regia: Laurian Oniga. Scenografia: Maria Malița. Distribuția: Fábrián Enikő (Ivona), Hajdu Géza (Regele Ignafi), Kiss Török Ildikó (Regina Margareta), Medgyesfalvy Sándor (Principele Filip, moștenitorul tronului), Meleg Vilmos (Șambelanul), F. Márton Erzsébet (Iza, o doamnă de la curte), Ács Tibor (Chitri, prieten al principelui), Dobos Imre (Inocențiu), Molnár Júlia (Prima mătușă), F. Bathó Ida (A doua mătușă), Revóczky Róbert (Un dregător), Körner Anna.

Teatrul German de Stat din Timișoara

MUTTER COURAGE de Bertolt Brecht. Data premierei: 14 decembrie 1988. Regia: Dárida Istvan Andras. Scenografia: Traian Zamfirescu. Distribuția: Ildiko Jarcsek Zamfirescu (Anna Fierling), Enikő Banczö (Kattrin), Claudiu Tăran-Wittrich (Elif), Wilfried Bauer (Schweizerkas), Anton Balazs (Bucătarul), Ida Jarcsek-Gaza (Ivette Potlier).